

Nd.

830. Breytingartillögur

[290. mál]

við frv. til l. um breyt. á lögum nr. 40 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. lög nr. 7 22. febr. 1980, lög nr. 20 7. maí 1980 og lög nr. 2 13. febr. 1981.

Frá fjárhags- og viðskiptanefnd.

1. Við frumvarpið bætist ný grein er verði 1. gr. þess og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það:
 2. Töluliður 4. gr. laganna orðist svo:
Ríkissjóður, ríkisstofnanir og ríkisfyrirtæki sem hann rekur og ber ótakmarkaða ábyrgð á svo og Fiskifélag Íslands og Búnaðarfélag Íslands.
2. 1. gr. frumvarpsins (er verði 2. gr. þess) orðist svo:
Í stað orðanna „eigi lægra endurgjald fyrir starf sitt en“ í 2. mgr. 1. töluliðs A-liðs 7. gr. laganna komi orðin: sambærilegt endurgjald fyrir starf sitt og.
3. 9. gr. frumvarpsins (er verði 10. gr. þess) orðist svo:
Aftan við 3. tl. C-liðs 1. mgr. 30. gr. laganna, sbr. 1. gr. l. nr. 20/1980, komi ný mgr. er orðist svo:
Nú nýtist námsmanni 20 ára eða eldri eða maka hans ekki námsfrádráttur samkvæmt þessum tölulið meðan á námi eftir 20 ára aldur stendur og er honum þá heimilt að draga fjárhæð, er svarar heildarupphæð hins ónýtta námsfrádráttar, frá tekjum á næstu fimm árum eftir að námi lýkur og skal við notkun þessarar heimildar taka tillit til þeirrar lækkunar í tekjuskattsstofni er foreldri námsmanna kynni að hafa notið samkv. ákvæðum 4. tl. 1. mgr. 66. gr. Fjárhæð frádráttarins skal skipt jafnt á hvert þessara fimm ára, en frádráttarfjárhæð vegna hvers árs skal síðan hækka eða lækka samkvæmt ákvæðum 26. gr.
4. 13. gr. frumvarpsins falli niður og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það.
5. Í stað „4%“ í síðasta málslíð 14. gr. frumvarpsins komi: 6%.
6. 16. gr. frumvarpsins falli niður og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það.
7. 17. gr. frumvarpsins falli niður og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það.
8. 18. gr. frumvarpsins falli niður og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það.
9. 3., 4. og 5. málslíður 20. gr. frumvarpsins (er verði 17. gr.) orðist svo:
Hjá mönnum, er stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, er með heildareignum og heildarskuldum í þessari málsgrein átt við allar framtalsskyldar eignir þeirra og skuldir án tillits til þess, hvort þær eru tengdar rekstrinum eða ekki. Til eigna í þessu sambandi telst þó ekki verðmæti íbúðarhúsnæðis til eigin nota og einkabifreiðar allt að 50 000 000 gkr. (500 000 kr.) og til skulda teljast ekki þær skuldir sem sannanlega hafa verið notaðar til öflunar þessara eigna. Fjárhæð í 4. málslíð þessarar mgr. er grunnfjárhæð og skal hún hækkuð eða lækkuð árlega samkvæmt verðbreytingarstuðli, sbr. 26. gr., í fyrsta skipti við álagningu skatta ársins 1982.
10. 22. gr. frumvarpsins (er verði 19. gr. þess) orðist svo:
 1. mgr. 59. gr. laganna orðist svo:
Ef maður, er starfar við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi eða hjá aðila honum tengdum, telur sér til tekna af starfi þessu lægri eða hærri fjárhæð en ætla má að launatekjur hans hefðu orðið ef hann hefði unnið starfið sem launþegi hjá óskyldum aðila, sbr. 2. mgr. 1. tl. A-liðs 7. gr., án þess að skýringar fylgi, skal skattstjóri skriflega skora á framteljanda að láta í té skrif-

legar skýringar á framtöldu endurgjaldi studda nauðsynlegum gögnum, sbr. 1. mgr. 96. gr. Berist ekki fullnægjandi skýringar eða gögn innan tilskilins tíma skal skattstjóri ákvarða honum endurgjald fyrir starfið. Ríkisskattstjóri skal árlega setja viðmiðunarreglur til leiðbeiningar fyrir skattstjóra varðandi þessa ákvörðun og reglur um framkvæmd greinarinnar að öðru leyti. Ríkisskattstjóri skal miða viðmiðunarreglurnar við laun fyrir sambærileg störf í venjulegum vinnutíma. Skal hann hafa hliðsjón af gildandi kjarasamningum og raunverulegum tekjum í viðkomandi starfsgrein. Viðmiðunartekjur þeirra, er landbúnað stunda, skulu miðast við vinnupátt í verðlagsgrundvelli landbúnaðarafurða að frá-dregnum einum þriðja, þó að teknu tilliti til aðstæðna hverju sinni, svo sem því ef bændur ná ekki heildartekjum grundvallarþúsins vegna afurðaverðs, árferðis eða annarra atriða er máli skipta að mati ríkisskattstjóra. Skattstjóri skal við ákvörðun sína gæta aðstöðu viðkomandi aðila, aldurs hans, heilsu og starfstíma, umfangs starfsins og annarra atriða er máli skipta. Við ákvörðun launa elli- eða örorkulífeyrisþega skal þess gætt, að tap myndist ekki við það á rekstrinum. Við ákvörðunina skal taka tillit til launatekna frá öðrum. Ákvörðun skattstjóra samkvæmt þessari grein má aldrei mynda tap sem er meira en nemur saman-lögðum almennum fyrningum skv. 38. gr. og gjaldfærslu skv. 53. gr.

11. 23. gr. frumvarpsins falli niður og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það.
12. Inn í frumvarpið bætist ný grein, er verði 20. gr. þess, og breytist númeraröð annarra greina til samræmis við það. Greinin orðist svo:
 1. málsliður 1. mgr. 66. gr. laganna orðist svo:

Skattstjóri skal taka til greina umsókn manns um lækkun tekjuskattstofns þegar svo stendur á sem hér greinir:
13. 3. mgr. 25. gr. frumvarpsins (er verði 22. gr. þess) falli niður.
14. 31. gr. frumvarpsins (er verði 28. gr. þess) orðist svo:
 1. mgr. 112. gr. laganna orðist svo:

Sé skattur ekki greiddur innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem gjaldfallið er. Með gjalddaga í þessu sambandi er átt við reglulega gjalddaga skv. 1.—4. og 6.—8. mgr. 110. gr., en gjaldfelling vegna vangreiðslu á hluta skv. 5. mgr. 110. gr. hefur ekki áhrif á dráttarvaxtaútreikning. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma.
15. Á eftir 31. gr. frumvarpsins (er verði 28. gr.) komi ný grein er verði 29. gr. og breytist töluröð annarra greina til samræmis við það. Greinin orðist svo:

Á eftir 2. málslið 1. mgr. 113. gr. laganna (sbr. 49. gr. laga nr. 7/1980) bætist nýr málsliður er orðist svo:

Aldrei skulu launagreiðendur þó halda eftir meira en nemur 75% af heildar-launagreiðslu hverju sinni til greiðslu á gjöldum skv. lögum þessum og gjöldum skv. IV. kafla laga nr. 73/1980.
16. 33. gr. frumvarpsins (er verður 31. gr. þess) orðist svo:

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við álagningu tekju-skatts og eignarskatts á árinu 1981 vegna tekna ársins 1980 og eigna í lok þess árs. Þó skulu ákvæði 10. og 12. gr. eigi koma til framkvæmda fyrr en við álagningu skatta á árinu 1982 vegna tekna ársins 1981.
17. Við ákvæði til bráðabirgða komi ný mgr. er orðist svo:

Fjármálaráðherra skal fela ríkisskattstjóra að kanna í hvaða mæli reglur laga nr. 40/1978 með síðari breytingum, er lúta að fyrningum af endurmetnu stofnverði, meðferð fjármagnskostnaðar og reiknuðum verðbreytingarfærslum, hafa leitt til verulegrar þyngingar á skattbyrði miðað við reglur eldri laga hjá einstökum hópum manna er stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi. Skal könnun þessari lokið fyrir nóvemberlok 1981 og skulu niðurstöður hennar lagðar fyrir Alþingi.